

derfor nødvendigt, at fogedretten i disse tilfælde råder over de samme retsmidler som i andre fogedsager. For disse tilfælde foreslås det derfor at overføre reglerne i § 491, stk. 3, § 494, stk. 2, § 495, stk. 2, § 497 og § 498. Politiets opgaver i forbindelse med forbudssager vil fremtidig blive at yde bistand til fogedretten i overensstemmelse med den almindelige regel i § 498, stk. 1.

Til § 647

I *stk. 1* foreslås det, at adgangen til at føre bevis for fogedretten alene skal begrænses af hensyn til forrettningens fremme. Rekvirentens adgang til at føre bevis både for rettens eksistens og krænkelse er således tilstøttet udvidet i forhold til gældende ret, hvilket navnlig må antages at kunne få betydning i sager om immaterialrettigheder. Udover at give hjemmel til at afskære en bevisførelse, som efter sin art og sit omfang falder uden for fogedsagens rammer, kan fogedretten også med hjemmel i denne bestemmelse afskære en bevisførelse, som åbenbart er uden betydning for sagen, eller hvis formål må være at forhale sagens afgørelse. Der henvises i øvrigt til betænkningen side 89–93.

Stk. 2 giver fogedretten adgang til at tilkende sagsomkostninger i tilfælde, hvor begæringen tilbagekaldes, inden justifikationsag er anlagt, hvor anmodningen om forbud ikke fremmes, herunder på grund af manglende sikkerhedsstillelse inden en angiven frist, eller hvor et nedlagt forbud ophæves i medfør af § 638. I alle andre tilfælde afgøres omkostningsspørgsmålet under justifikationsagen. Fogedrettens afgørelse træffes efter de samme regler, som gælder i civile sager, jf. kapitel 30. Baggrunden herfor er, at processuelle regler for forbudssagernes behandling på væsentlige punkter i øvrigt er tilnærmet de regler, som gælder for almindelige, civile førsteinstans sager, ligesom arbejdets art og omfang for parterne i disse sager gennemsnitligt væsentligt vil overstige, hvad der gælder for fogedsager.

Til § 648

Henvisningerne i *stk. 1* til arrestkapitlets regler, herunder om justifikationsagens behandling, svarer med sproglige ændringer til den nugældende § 652. Dog er henvisning svarende til den nugældende § 637 om, at rekviritus ikke kan appellere et nedlagt forbud, udgået på baggrund af den foreslåede appeladgang for rekviritus, jf. § 650.

I et svar til Folketingets Retsudvalg under behandlingen af det tidligere lovforslag har Justitsministeriet givet udtryk for, at der – som foreslået af Advokatrå-

det – formentlig kan være behov for, at fristen for anlæggelse af retssag her i landet i forbudssager forlænges fra en til to uger på samme måde, som det er foreslået, hvor retssagen skal anlægges ved en udenlandsk domstol. Fristen i forbudssager foreslås derfor sat til 2 uger, jf. 2. pkt. i stk. 1.

I *stk. 2* pålægges fogedretten at vejlede rekviritus om retsvirkningerne af fogedrettens afgørelser, herunder navnlig, at det er strafbart at overtræde et nedlagt forbud.

Til § 649

Som følge af den foreslåede regel i § 645, stk. 2, om beslaglæggelse, er der i forslagens § 649 fastsat regler om, hvilket forum der skal tage stilling til lovligheden af en foretagens beslaglæggelse. Det foreslås, at afgørelsen som hovedregel skal træffes af domsretten, enten under justifikationssagen eller under en privat anlagt straffesag. Fogedretten kan alene tage stilling til spørgsmålet i forbindelse med ophævelse af et forbud. Fogedrettens afgørelse vil i disse tilfælde være genstand for kære.

Træffes der afgørelser om konfiskation, forudsættes det, at det konfiskerede gods overgives til den stedlige politimester til videre foranstaltning på samme måde, som det finder sted i straffesager. I de tilfælde, hvor det konfiskerede efter dommen skal anvendes til fyldestgørelse af rekvirentens erstatningskrav, forudsættes det, at det konfiskerede forbliver i fogedrettens besiddelse, indtil udlæg i gods kan foretages.

Til § 650

Efter denne bestemmelse skal fogedrettens afgørelser i forbudssager træffes ved kendelse. Dette indebærer, at afgørelserne altid skal begrundes. Herved sikres det, at der tilvejebringes et rimeligt arbejdsgrundlag for domsretten under justifikationsagen og under en eventuel privat anlagt straffesag, ligesom en eventuel kærebehandling vil blive lettet herved.

Det følger af bestemmelsen, at parterne (og en retligt interesseret tredjemand) kan påkære alle fogedrettens afgørelser under forbudssagen inden for en kærefrist på 4 uger. Fogedrettens afgørelse om sikkerhedsstillelse vil således efter forslaget kunne påkæres særskilt eller i forbindelse med kære af nedlæggelse af forbud.

Til § 651

Forslaget svarer med enkelte mindre ændringer til de nugældende regler i § 650, stk. 1, og § 651. Den fo-